

סגור חלון

עדי קייזמן משיב אש בתביעת סטימצקי: "זלינגר הריץ מניות"

איש העסקים עדי קייזמן דוחה את הטענות שהעלו נגדו אנשי העסקים ערי סטימצקי ויעקב זלינגר בתביעה שהגישו נגדו
 חן מענית 18/4/13

איש העסקים עדי קייזמן דוחה את הטענות שהעלו נגדו אנשי העסקים ערי סטימצקי ויעקב זלינגר בתביעה שהגישו נגדו, בסך 6.4 מיליון שקל, לפני כחודשיים. בבקשת רשות להתגונן שהגיש קייזמן לאחרונה לבית המשפט המחוזי בתל-אביב, שהגיעה לידי "גלובס", הוא מעלה טענות קשות נגד סטימצקי וזלינגר.

קייזמן טוען, באמצעות עו"ד גילעד פורת וכן גליק ממשרד עו"ד ברקמן, וקסלר, בלום, כי בניגוד לטענות בתביעת זלינגר וסטימצקי נגדו, הוא, קייזמן, מעולם לא הפר את הסכם האופציה שנכרת בינו לבין החברות "עמוס ובנותיו השקעות ונכסים" ו"מאה ואחד יעוץ כלכלי" שבבעלות התובעים, לרכישת מניות בחברה הציבורית פניאל (כיום, אי.די.או אחזקות).

ב-2007 העביר קייזמן לחברות שבבעלות סטימצקי וזלינגר אופציית PUT, שבה הוא התחייב לרכוש את מניותיהם באי.די.או. לטענת החברות, בתביעה שהוגשה לפני כחודשיים, בסך 6.4 מיליון שקל, נגד קייזמן ונגד אי.די.או אחזקות, קייזמן הפר הסכם אופציה שחתם עמן לרכישת המניות בחברה הציבורית שבשליטתו.

החברות טוענות, באמצעות עו"ד ישי שריד, כי כאשר הגיע המועד לרכישת המניות, הודיע קייזמן כי אין ביכולתו וביכולת החברה לעמוד בתשלום שנקבע בהסכם ה-PUT עקב "חוסר נזילות זמני", וביקש מהתובעות לפרוע את החוב באופן אחר.

התובעות מוסיפות וטוענות כי הן הסכימו לבקשה, וחתמו עם קייזמן על הסכם נוסף, שקבע מתכונת חדשה לפירעון החוב, בין היתר בדרך של הקצאת 6 יחידות קרקע לתובעות לצורך בניית יחידות-דירה בשטח כולל של 350 מ"ר בשכונת בבלי בתל-אביב, שהיו בבעלותו של קייזמן, ובהן הוא התכוון להקים פרויקט בנייה במסגרת קבוצת רכישה.

אולם, לטענתן, גם את ההסכם הזה הפר קייזמן. "הנתבעים לא הקצו את היחידות עד למועד הגשת כתב תביעה זה, למרות שהמועד האחרון לכך היה 14 בינואר 2011, ולא פרעו את החוב בכל דרך אחרת. בכך הפרו הנתבעים את הסכם פירעון החוב באופן יסודי, ולא פרעו את מרבית החוב - 71.4% מתוכו".

לדברי התובעות, נוסף לכך שקייזמן הפר ההסכם, "ביוני 2011 הוא מכר את זכויותיו בפרויקט בבלי באמצעות חברת אלגרה בבלי לחברת מנרב פרויקטים, בלי להבטיח את זכויות התובעות בהתאם להסכם פירעון החוב, ובאופן המסכל את פירעון החוב".

קייזמן אינו חולק בתגובתו על כך שבין הצדדים סוכם כי חלק מהחוב לסטימצקי וזלינגר יפרע באמצעות מתן זכויות בפרויקט בבלי. אולם, לדבריו, מתן הזכויות במיזם בבלי היה מותנה בתנאים שונים, כגון בגיבושה של קבוצת רכישה בשכונה ובפינוי הדיירים במתחם, שלא מולאו, לדבריו, מכיוון שהתנאים המקדימים להעברת הזכויות בפרויקט בבלי לפי ההסכם לא מולאו, הוא לא צריך היה להעביר לידי התובעים את הזכויות בפרויקט, ותביעתם צריכה להידחות.

קייזמן מעלה עוד בתגובתו לתביעת המיליונים נגדו טענות קשות, שעיקרן מופנה נגד זלינגר.

לטענתו, "מחיר המניה שעל בסיסו נקבע שיעור התמורה שאותה היה על חברת איי.די.או שבבעלותו לשלם לחברות התובעות, מקורו במעשי מרמה חמורים שבוצעו על-ידי מר זלינגר. בנוסף לתרמית ולהטעיה במישור המשפט האזרחי, היו גם פעולות בלתי חוקיות של 'הרצת מניות' על כל המשתמע מכך במישור הפלילי".

קייזמן אינו מפרט בבקשתו במה מדובר, אך הוא מציין כי "בכוונתי להשלים את בירור הפרטים בנושא ולנקוט את כל הצעדים הנדרשים בנסיבות העניין, לרבות הגשת תביעה מתאימה והגשת תלונה מתאימה לרשות ניירות ערך".

בא-כוח התובעות, עו"ד ישי שריד מסר בתגובה, כי "קייזמן חייב לתובעות סכומי כסף ניכרים ומתחמק מתשלומם כבר תקופה ארוכה. הוא ניצל לרעה את אורך הרוח וההגינות של מרשותי, ומרשותי לא יגררו להשמצות ולשקרים וינהלו את התביעה בבית המשפט".